saiwad, kui nad mõnest asjast waheſt teaduſt saada tahtſiwad poja kodus-oleku ajal.

Ta ütles, nagu ta linnas oli kuulnud: „Mis teie, talu-inimeſed, wõite minu asjast aru saada! Ega teie ei ole midagi õppinud!“

Seda pean aga ütlema, aſi läks tal koolis wäga ilusaste korda. Klaſſiſt klaſſi tõuſis nüüdne Martin ühte puhku. Baroni proua kuulas liñna tulles kooli-herrade käeſt järele, kuda Martin õpib. Need ei teadnud muud kui kiituſt tema üle kõneleda. Selle päraſt ei tõmmanud ka proua oma aitajat kät mitte temaſt ära, waid laskis teda edaſi õpida.

Et proua oli kuulnud, Martinil ka laulu ja muſika annet olewat, laskis ta talle ka klaweri tunnid anda. Ka ſes asjas läks lugu wäga ilusaste edaſi, et luſt oli näha. Peagi oli ta õige hääks mängiſaks saanud.

See tegi talle mitmed ſuuremate ja jõukamate perekondade ukſed lahti, ſeſt et ta ilusti ette mõistis mängida ja laulda. Teda kutſuti ſagedaste pidude pääle, ja keegi ei tunnud ega arwanud enam, et Martin P. ka üks kord karjapoiſs wõinud olla. Pääle ſelle teab lugeja juba, et ta ka keha ja näo poolest ilus noor mees oli; kes ſiis iga kord tema ſugu järele küſis! Sakſa keelt rääkis ta nagu ſündin'd Sakslane ehk weel paremine ja õigemine, ſeſt et ta teda keele-õpetuſe põhja pääl oli õppinud. —

Ka baron Ritteri tütar Ella oli waheajal ſiñnaſamaſſe liñna kooli toodud. Ka temaga läks õppimiſes aſi üsna lõbuſaste, ja ta mängis muude asjade kõrwal ka ilusaste klawerit.

Martin oli uulitſal mõni kord Ellaga wastastikku juhtunud ja eſimeſel korral teda ära tunnud, ehk küll nad kaua aega teine teiſt ei olnud näha saanud. Ta teretas peenik'ſeste ja wõttis mütſi pääſt ära. Muidu ei ſaanud nad teine teiſega kokku. Ella oli juba kenaks ja jumekaks preiliks kaſunud. Ta oli eſite kodus koolipreili juhatuſe all olnud ja ſiis liñna tulnud weel ſuuremat õppuſt ſaama. Martin oli gymnaſi-kooli eſimeſeſſe klaſſi jõudnud.

Juhtus nüüd, et üks ſuurt ſugu mees linnas pidu tegi. Martin oli ſääl tuttaw, ja teda kutſuti ka ſiñna. Sündis aga ka, et Ella pidumajaſſe tuli, kuhu teda wõeraks palutud.

Noori herraſid ja preiliſid oli rohkeste, ſeſt tants pidi algama. Et Martin teaduſe järele hää mängija oli, ja et tellitud mängija weel ſääl ei olnud, paluti teda polka mängida, mis ta ka hää meelega tegi.

Ella tundis teda warsti ära, ja tal nähti hää meel olewat, et Martin nii hästi mängida mõistis. Pidul tantſu juures ja juttu ajades ſaiwad nad teine teiſega üsna tuttawaks, ja Ella pani ikka enam imeks, et Martiniſt niiſugune tark ja ilus poiſs ſaanud. Peagi tõuſis tal luſt Martiniga ühes klawerit mängima hakata. Ta teadis teha, et Martin tema ſugulaſte majaſſe kutſutud ſai, kus tema korteris oli. Sääl tegi Martin ennaſt peagi üheks wõeraks, kelle tulemiſt armſamalt nähti kui minemiſt.

Ta mängis ſagedaste Ellaga nelja käega klawerit, mis üsna ilus kuulata oli. Selle tarwis läks ta nii ſagedaſte, kui tal aega juhtus, ſiñna. Nõõm

Eesti-rahwa Kasuline Kalender 1878, lk. 21